

Trump, la independència i el 13N

written by Roger Salmeron | 11 de novembre de 2016

Les eleccions americanes, el Brèxit i el referèndum escocès tenen en comú el fracàs dels pronòstics d'allò que es coneix vulgarment com a «establisment».

Mai en la història del món l'«establisment», que s'ha globalitzat, havia tingut tants mitjans de comunicació i diners per influir en la societat. Tanmateix, en tots aquests casos ha fallat perquè en la societat xarxa en la que vivim hi ha una variable que no poden controlar: l'accés a la informació. Informació amb la que construir coneixement. El coneixement és poder.

Els votants a partir de la informació desenvolupem el coneixement que ens interessa per reforçar les nostres creences i conviccions. Aquestes alhora venen determinades per les necessitats i anhels que hem i/o volem satisfer. Si l'establisment bombardeja mediàticament als votants amb informació que lluny de reforçar les creences i conviccions que han d'ajudar-nos a satisfer les nostres necessitats i anhels les posa en dubte, percebrem la informació com a contrària als nostres interessos i les fonts d'aquesta informació, com a fonts no creïbles per satisfer les nostres necessitats i anhels. Les hi girarem l'esquena. Deixant, per tant, de tenir accés al nostre poder.

Els independentistes sabem molt bé el que es conviure amb un establishment que utilitza els mitjans de informació no per informar, sinó per condicionar de la forma més barroera possible. Tots sabem com acabarà El País, com ha acabat La Vanguardia i El Periódico.

Tornem als EUA. Si en una època difícil ve algú que resulta que té tocs masclistes, homòfobs i racistes, però a nosaltres

que tenim molta gana, que no tenim on viure ens parla sobre els nostres problemes, certament l'escoltarem i és molt probable que li fem cas. Per una qüestió de prioritats. No volem ser governats per cap Sant, no ho som nosaltres. Volem un governant que s'ocupi de les nostres necessitats i anhels. Qui s'identifiqui com a tal serà percebut com una font de producció d'informació, coneixement i poder que a nosaltres ens fa sentir bé perquè ens permet fer pinya per fer front als nostres reptes. De la mateixa manera que li faríem cas si fóssim jubilats o funcionaris de l'estat a l'estat espanyol i un polític que els seus rivals diguessin que és un delinqüent, que elimina proves, que és nega a sotmetre la seva acció de govern pel Congreso ens garantís la pensió o la paga extra mentre a les comunitats no controlades per ell o el seus partits afins els funcionaris veiem com deixen de cobrar-la.

Els independentistes tenim informació de la que derivem coneixement i poder que hem manifestat al carrer cada 11S de manera democràtica i pacífica fins dotar-nos d'un mandat democràtic majoritari al Parlament. Ara ens diuen que vindran èpoques d'incertesa, però sabeu què? Nosaltres portem anys vivint en la incertesa. Us recordeu del 9N i amb quina nota ho vàrem superar?

Ara el nostre repte és construir una unitat d'acció per fer front al darrer intent de l'estat per trencar el setge ferotge al que tenen sotmès centenars de carrers electes valents i valentes per tot el país. Si es mantenen fermes en obeir el mandat democràtic del carrer serem lliures.

Aquest 13N els hem de demostrar a Barcelona que no estan sols i que necessitem una unitat d'acció transversal, coordinada, ràpida i eficaç per poder sortir nosaltres al carrer de manera continuada. Perquè per guanyar totes i tots hem vists aquests anys que l'únic que ens cal no és tenir a favor nostre l'establishment, ni els mitjans de comunicació ni els recursos d'un estat, sinó només ser conscients que ens necessitem els uns als altres.

I ens tenim els uns als altres: mostrem-ho al carrer.